

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018201326
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201326.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu npor. Ľ. F., bytom W. XXX, XXX XX X., právne zastúpeného JUDr. Petrom Schmidlom, advokátom, so sídlom Záhorácka 11/A, 901 01 Malacky, proti žalovanému (sťažovateľovi) Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: KM-OLVS-95/2014/OPK zo dňa 18. februára 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/154/2018-100 zo dňa 31. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 266 zo dňa 20.11.2014, prvoinštančným správny rozhodnutím, bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že dňa 10.06.2014 asi o 23:35 hod. v čase mimo výkonu služby ako vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia ev. č. Y-XXX U. v obci Kúty na ul. W. pred rodinným domom č. XXX cúval z miesta ležiaceho mimo cesty, pričom nedal prednosť v jazde motocyklu zn. Honda bez evidenčných čísel, ktoré po ulici v smere od železničnej stanice viedol Y. M., následkom čoho motocyklista prednou stranou motocykla narazil do pravej bočnej strany vozidla Škoda Octavia v oblasti zadných dverí a následne spadol na zem, pričom utrpel zranenia s celkovou dobou liečenia 2 - 4 týždne a 7 - 10 dní mal narušený obvyklý spôsob života. Následne po nehode menovaný s otcom premiestnil obe vozidlá a asi o 02:00

hod. dňa 11.06.2014 sa žalobca na výzvu príslušníka oddelenia dopravných nehôd ODI OR PZ v Senici odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu s odôvodnením, že bol doma, kde si dal pivo a motorové vozidlo Škoda Octavia nevedol a následne odišiel z miesta dopravnej nehody a viac na výzvy polície nereagoval.

2. Na rozklad žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KM-OLVS-95/2014/OPK zo dňa 18.02.2015 napadnutý personálny rozkaz potvrdil a rozklad zamietol.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. V danej veci bol správny súd názoru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe svojej zákonom povolenej voľnej úvahy, boli v rozhodnutí dostatočne odôvodnené. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, aké skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, ako žalovaný vyhodnotil vykonané dôkazy, pri použití akých právnych predpisov a k akým došiel záverom. Pre krajský súd bolo rozhodujúce posúdiť, či vydané rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V danom prípade, po zohľadnení vyššie uvedeného, krajský súd konštatoval, že nezistil žalobcom namietanú nezákonnosť (nepreskúmateľnosť) napadnutého rozhodnutia. So všetkými relevantnými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní sa žalovaný náležite zaoberal a v svojom rozhodnutí aj patrične vysporiadal. Je zrejmé, na základe akých skutočností dospel k svojmu právnomu záveru. Vzhľadom na uvedené krajský súd považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za súladné s § 241 zákona č. 73/1998 Z.z., keďže žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými právne významnými dôvodmi rozkladu žalobcu proti rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu. Preto vznesenej námietke nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa krajského súdu nie je možné prisvedčiť. Krajský súd je tiež názoru, že správne orgány v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav, ktorý im umožnil vec náležite posúdiť a taktiež súd nezistil ani rozpor zisteného skutkového stavu vo veci s administratívnym spisom.

5. Podstatnou námietkou žalobcu vo veci je posúdenie dodržania subjektívnej lehoty. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na opis skutku, kladeného za vinu žalobcovi, ktorý bol ako dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ vymedzený v preskúmanom personálnom rozkaze. Išlo o celkovo tri samostatné dôvody: 1/ dôvod - dňa 10.06.2014 asi o 23:35 hod. v čase mimo výkonu služby žalobca ako vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia ev. č. Y-XXX U. v obci Kúty na ul. W. pred rodinným domom č. XXX cúval z miesta ležiaceho mimo cesty, pričom nedal prednosť v jazde vodičovi motocyklu zn. Honda, 2/ dôvod - žalobca spolu so svojím otcom po nehode premiestnili obe vozidlá a 3/ dôvod - na výzvu príslušníka odd. dopravných nehôd ODI OR PZ v Senici sa žalobca odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu s odôvodnením, že motorové vozidlo Škoda Octavia nevedol a odišiel z miesta dopravnej nehody nereagujúc na výzvy polície. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na obsah administratívneho spisu a listín v ňom sa nachádzajúcich, pričom z uznesenia o začatí trestného stíhania vydaného dňa 11.06.2014 vyplýva, že v čase jeho vydania nebol ešte ustálený vodič motorového vozidla Škoda Octavia. Naproti tomu z úradného záznamu OISZ ÚIS SKIS MV SR zo dňa 13.06.2014 (čl. 273-274 administratívneho spisu) vyplýva, že ako vodič motorového vozidla Škoda Octavia bol označený žalobca. Hlásenie OISZ ÚIS SKIS MV SR zo dňa 22.09.2014 o vznesení obvinenia (zo dňa 22.09.2014) voči žalobcovi ako vodičovi daného motorového vozidla bolo doručené dňa 25.09.2014 sekcií riadenia ľudských zdrojov MV SR a 26.09.2014 Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií MV SR. V administratívnom spise sa nachádzajú zápisnice z výsluchu svedkyne H. F. a poškodeného Y. M. (uskutočnené 11.06.2014, resp. 17.06.2014) vykonané v prebiehajúcom trestnom konaní a z nich vyplýva, že tieto osoby už v priebehu mesiaca jún 2014 označovali žalobcu ako vodiča motorového vozidla Škoda Octavia, ktoré bolo účastné dopravnej

nehody. Krajský súd konštatoval, že ustálenie dôvodu pod bodom 1/ skutku kladeného za vinu žalobcovi, t. j., že bol vodičom motorového vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu a potom, že by sa z listinných dôkazov v administratívnom spise sa nachádzajúcich nadriadený mohol hodnoverne dozvedieť, t. j. že zistil dôvod jeho prepustenia už v mesiaci jún 2014 jednoznačne nevyplýva. Avšak už z úkonov vykonaných po dopravnej nehode bolo možné nadriadeným žalobcu zistiť, že je dôvodné podozrenie, že žalobca by mohol byť vodič motorového vozidla Škoda Octavia, účastného na dopravnej nehode. K vymedzeným dôvodom opísaných v napadnutom personálnom rozkaze - dôvody 2/ a 3/ skutku, pre ktoré bol žalobca prepustený, správny súd uviedol, že sa nadriadený musel o nich jednoznačne bezprostredne po nehode dozvedieť (v priebehu júna 2014), pričom skutočnosti o týchto skutkoch nezáviseli od výsledkov prebiehajúceho trestného konania, ale boli hodnoverne zistené a ustálené bezprostredne po nehode.

6. Za porušenie ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. konajúcimi správnymi orgánmi krajský súd považoval tú skutočnosť, že nadriadený žalobcu ako osoba oprávnená vydať rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ postupoval v rozpore s § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. znení platnom v čase vydania preskúmaných rozhodnutí, keď nerozhodol o prepustení žalobcu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. v zákonnej subjektívnej dvojmesačnej lehote plynúcej odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia.

7. Z obsahu administratívneho spisu, ako aj skôr uvedených skutočností vyplýva, že dva dôvody prepustenia žalobcu uvedené v personálnom rozkaze o jeho prepustení boli už v nasledujúci deň po dopravnej nehode známe, dostatočne preukázané a v ďalšom šetrení nespochybné (boli uvedené v uznesení o začatí trestného stíhania vydaného dňa 11.06.2014, ako aj v úradnom zázname OISZ ÚIS SKIS MV SR zo dňa 13.06.2014). Iba jeden z troch dôvodov prepustenia žalobcu, a to, že žalobca v čase mimo výkonu služby ako vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia s týmto vozidlom cúval z miesta ležiaceho mimo cesty, pričom nedal prednosť v jazde vodičovi motocyklu zn. Honda, nebol hodnoverne ustálený už po nehode (v mesiaci jún 2014), napriek existencii dôvodného podozrenia a bol predmetom dokazovania v trestnom konaní.

8. Správny súd uviedol, že v prípade dopravnej nehody, ktorej bol účastný príslušník PZ, za situácie, že tento je dôvodne podozrivý z jej zavinenia a zároveň na výzvu privolanej hliadky polície sa odmietne podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, resp. v prípade, ak je dôvodne podozrivý z porušenia povinností účastníka cestnej premávky uvedených v § 21 a v § 22 zákona č. 8/2009 Z.z. (spoluúčasť na premiestnení vozidiel účastných na dopravnej nehode pred príchodom polície) musela byť táto skutočnosť hlásená nadriadenému žalobcu, a to bezprostredne po nej, a to aj v prípade, ak na objasnenie skutočnosti, kto bol vodičom motorového vozidla Škoda v čase dopravnej nehody by bolo následne nutné uskutočniť primerané dokazovanie. Zároveň krajský súd poukázal na to, že nadriadený mal niekoľko dní po nehode vedomosť o odobratí služobnej zbrane žalobcovi jeho bezprostredným nadriadeným a potom mal povinnosť zisťovať dôvod takéhoto postupu voči žalobcovi a nemal sa uspokojiť len s nekonkrétnou výpoveďou žalobcu o priebehu dopravnej nehody, v ktorej poprel, že by bol viedol dané motorové vozidlo Škoda. V prípade, ak by sa aj účastník žalobcu na dopravnej nehode nadriadenému nehlásila, bolo jeho povinnosťou po tom, čo zistil, že bol žalobca dopravnej nehody účastný, zisťovať jej detaily a potom nadriadený musel už v priebehu mesiaca jún 2014 vedieť o tom, že žalobca ako účastník dopravnej nehody sa odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenie alkoholu a že premiestnil vozidlá po nehode, t. j. vedel o skutočnostiach kladených žalobcovi za vinu a pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru.

9. Krajský súd pri posúdení veci vychádzal zo skutkov kladených žalobcovi za vinu a konštatoval, že o časti skutku, ktorý je ako dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru uvedený pod bodmi 2/ a 3/ opisu skutku sa musel nadriadený žalobcu dozvedieť, a teda ho musel aj zistiť už v priebehu mesiaca jún 2014, bezprostredne po dopravnej nehode (11.06.2014). Potom je treba ustáliť, že od tohto dátumu začala žalovanému aj plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota, v ktorej mal povinnosť začať predmetné personálne konanie a aj vydať personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Personálny rozkaz však bol vydaný až dňa 20.11.2014 a potom je podľa názoru krajského súdu namieste

uzavrieť, že nadriadený nerozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru riadne a včas, čím došlo k zániku tohto jeho práva z dôvodu jeho nevykonania v stanovenej lehote.

10. Ďalej krajský súd uviedol, že vymedzený dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bol jednoznačne daný aj bez toho, aby bolo hodnoverne zistené nadriadeným, že žalobca bol vodičom predmetného motorového vozidla účastného na dopravnej nehode (z administratívneho spisu vyplýva, že sa o tom dozvedel dňa 26.09.2014), nakoľko už samotné žalobcove konanie bezprostredne po dopravnej nehode spočívajúc v odmietnutí podrobiť sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu a premiestnení vozidiel účastných dopravnej nehody pred príchodom polície bolo takým previnením, za ktoré bolo možné bez ďalšieho začať voči nemu personálne konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru, a to aj bez toho, aby mal nadriadený preukázané, že žalobca bol vodičom daného motorového vozidla. Takéto podozrenie však nadriadený musel mať tiež bezprostredne po dopravnej nehode.

11. Podľa názoru správneho súdu pochybenie, ktorého sa dopustil konajúci orgán verejnej správy, t. j. začatie personálneho konania a vydanie rozhodnutia - personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ až po uplynutí zákonnej prekluzívnej subjektívnej lehoty dvoch mesiacov od kedy nadriadený žalobcu zistil dôvod na jeho prepustenie predstavuje také pochybenie, ktoré má za následok, že takto vydané rozhodnutie je treba pokladať za nezákonné, nakoľko pri ich vydaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení personálneho konania. V personálnom rozkaze identifikované dva dôvody, pre ktoré bolo dané prepustenie zo služobného pomeru (dôvod 2/ a 3/) sú podľa názoru krajského súdu samostatné a spôsobilé dôvody na vydanie daného personálneho rozkazu, a to aj bez prípadného uvedenia dôvodu 1/, pretože, ak príslušník PZ odmietne sa podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v situácii ak je čo i len podozrenie, že bol vodičom motorového vozidla účastného na dopravnej nehode a bolo zistené, že menil postavenie vozidiel účastných na dopravnej nehode pred príchodom hliadky dopravnej polície je toto dostatočný dôvod na vyvodenie najprísnejšieho personálneho opatrenia voči nemu.

12. Krajský súd uviedol, že uznesením Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 10.11.2014, bolo zrušené uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi z dôvodu nedostatočných dôkazov ohľadom odmietnutia dychovej skúšky na alkohol žalobcom (prečin podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona), ako aj vznesenia obvinenia za prečin podľa § 158 Trestného zákona, t. j. zavinenia dopravnej nehody konkrétnou osobou. Nebolo však spochybnené, že vodičom motorového vozidla Škoda Octavia v čase dopravnej nehody bol žalobca, ale to, či dopravnú nehodu zaviniť výlučne on.

13. Je pravdou, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného nevyplýva, že by došlo pred vydaním napadnutého rozhodnutia k zasadnutiu osobitnej komisie ministra vnútra SR a na jej základe - návrhu by bolo pristúpené k vydaniu napadnutého rozhodnutia, čím síce nebol naplnený postup žalovaného v zmysle § 244 zákona č. 73/1998 Z. z., avšak podľa súdu takáto vada sama osebe nie je takého charakteru, že by mohla spôsobiť nezákonnosť tohto rozhodnutia.

14. Ohľadom vzťahu trestného konania a administratívneho konania a dôkazných prostriedkov použiteľných v personálnom (administratívnom) konaní správny súd uvádza, že v ponímaní tejto skutočnosti bolo judikatúrou Najvyššieho súdu SR ustálené, že v administratívnom konaní môžu byť použité aj dôkazy z trestného konania, avšak v prípade ich neakceptovania sa musí správny orgán s takouto skutočnosťou náležite vysporiadať.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd uznal za dôvodnú vznesenú námietku podstatného porušenia ustanovení o konaní pred správnymi orgánmi, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

16. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

17. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol kasačnému súde, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Sťažovateľ namietal rozpor v právnej argumentácii súdu. Na jednej strane súd nevidel žiadne pochybenie v právnej argumentácii v zistenom skutkovom stave, preskúmateľnosti a na druhej strane vo výroku ruší napadnuté rozhodnutie žalovaného. Žalovaný vidí pochybenie súdu v otázke či bola zachovaná subjektívna lehota a má za to, že lehota bola zachovaná, vzhľadom na to, že nadriadený sa o tom, že vozidlo riadil žalobca, hodnoverne dozvedel až dňa 25.09.2014 z oznámenia vyšetrovateľa SKIS MV SR o vznesení obvinenia žalobcovi. Sťažovateľ tiež namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkami Najvyššieho súdu SR uvedených v rozsudku sp. zn. 10Sžk/31/2017 zo dňa 28.08.2018.

19. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnému súde, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

21. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľom a správnymi orgánmi, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

22. Podľa § 48 ods. 3 písm. g), písm. h) zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný
g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
h) dodržiavať služobnú disciplínu.

23. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby,

24. Podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d) až g) možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

25. Podľa § 254 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. k zániku práva z dôvodu, že nebolo v ustanovenej lehote

vykonané, dochádza len v prípadoch uvedených v § 57, § 58, § 185 ods. 3, § 192 ods. 5, § 245 a 246; na zánik práva sa prihládne, aj keď sa to v konaní nenamieta.

26. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihladením na ustanovenie § 461 S.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

27. V danej veci bolo podstatné vysporiadať sa s otázkou posúdenia dodržania subjektívnej lehoty podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., kedy bolo možné rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Z administratívneho spisu vyplýva, že dva dôvody prepustenia žalobcu uvedené v personálnom rozkaze o jeho prepustení, teda, že spolu so svojim otcom po dopravnej nehode premiestnili obe vozidlá a že sa na výzvu príslušníka oddelenia dopravných nehôd ODI OR PZ v Senici odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu a že z miesta dopravnej nehody odišiel nereagujúc na výzvy polície, boli známe už nasledujúci deň po dopravnej nehode (11. júna 2014). Na miesto dopravnej nehody bol vyslaný funkcionár OR PZ Senica, ktorý mal byť prítomný pri vykonaní dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu u žalobcu, pretože bol policajt. O vedomosti nadriadeného žalobcu o celej veci svedčí aj predvolanie žalobcu ako svedka vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona od povereného príslušníka PZ J. E. z úradu inšpekčnej služby zo dňa 13.06.2014. Nadriadený žalobcu musel mať tiež vedomosť o tom, že niekoľko dní po nehode došlo k odobratiu zbrane žalobcovi jeho bezprostredným nariadeným, a to z dôvodu trestného stíhania žalobcu v súvislosti dopravnou nehodou zo dňa 10. júna 2014.

28. Nadriadený žalobcu mal podľa názoru kasačného súdu dostatok informácií, aby mohol začať konanie o prepustení žalobcu už v mesiaci jún 2014, resp. dôvody prepustenia, tak ako sú uvedené v personálnom rozkaze o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, musel nadriadený zistiť bezprostredne po dopravnej nehode dňa 11.06.2014. Od tohoto dátumu tak začala sťažovateľovi plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota, v ktorej mal sťažovateľ podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. povinnosť začať konanie a aj vydať personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bol však vydaný až dňa 20.11.2014, teda po uplynutí dvojmesačnej subjektívnej prekluzívnej lehoty. Tým, že o prepustení žalobcu nerozhodol sťažovateľ v lehote danej § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., sťažovateľovi jeho právo na prepustenie žalobcu podľa § 254 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. zaniklo.

29. K námietke rozpornej právnej argumentácie krajského súdu kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Napadnuté rozhodnutie žalovaného síce spĺňa podmienky preskúmateľnosti, tak ako to uviedol krajský súd, ale dôvodom na jeho zrušenie bolo nedodržanie subjektívnej prekluzívnej lehoty na rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Iba uvedená skutočnosť predstavuje také pochybenie, ktoré ma za následok, že vydaný personálny rozkaz a následne vydané napadnuté rozhodnutie sťažovateľa, sú nezákonné, pretože pri ich vydaní došlo k podstatnému porušeniu zákona č. 73/1998 Z.z.

30. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku sťažovateľa, že krajský súd sa nevysporiadal s predchádzajúcim zrušujúcim rozsudkom najvyššieho súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že s vytýkanými nedostatkami predchádzajúceho rozhodnutia sa krajský súd riadne vysporiadal a svoje rozhodnutie jasne, zrozumiteľne a dostatočne konkrétne odôvodnil. Výklad právneho posúdenia krajský súd oprel o správne zákonné ustanovenia.

30. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, nárok na náhradu trov tohto konania priznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

32. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.